

Комисията счита, че тези права на вето представляват ограничения за свободното движение на капиталите и за свободата на установяване. Посочените мерки представляват пречка за преките инвестиции в РТ, за инвестициите в портфейл и за упражняването на свободата на установяване.

Посочените особени права на държавата са държавни мерки, като се има предвид, че привилегированите акции не са следствие от нормалното прилагане на дружественото право.

Посочените *golden shares* не са свързани със законни цели от обществен интерес, и по-специално с целите, на които се позовава португалската държава, а именно: обществената сигурност и обществения ред, поддържането на кабелните и на медните мрежи и непрекъснатия характер на дейностите на РТ на пазарите на едро и дребно, модела за регулиране на пазара на телекомуникациите и евентуалните смущения на капиталовия пазар.

При всяко положение португалската държава не зачита принципа на пропорционалност, тъй като разглежданите мерки не са подходящи за гарантиране осъществяването на преследваните цели и надхвърлят необходимото за постигането им.

**Преюдициално запитване, отправено от Østre Landsret (Дания) на 28 април 2008 г. — NCC Construction Danmark A/S/Skatteministeriet**

(Дело C-174/08)

(2008/C 171/37)

Език на производството: датски

#### Преращаща юрисдикция

Østre Landsret

#### Страни в главното производство

Жалбоподател: NCC Construction Danmark A/S

Ответник: Skatteministeriet

#### Преюдициални въпроси

1. Трябва ли изразът „свързани сделки с недвижими имоти“ във второто изречение на член 19, параграф 2 от Шеста директива за ДДС<sup>(1)</sup> да се тълкува в смисъл, че включва дейностите на строително предприятие, което е данъчно-задължено лице по ДДС, във връзка с последващата продажба на недвижими имоти, построени от предприятието — като изцяло облагаема с ДДС дейност — за негова собствена сметка с оглед препродажба?
2. Има ли значение за целите на отговора на въпрос 1 степента, в която за дейностите по продажба, разглеждани отделно, се използват стоки и услуги, върху които се дължи ДДС?
3. В съответствие с уредения в ДДС законодателството принцип на неутралитета ли е, строителното предприятие, което

съгласно законодателството на въпросната държава-членка, основаващо се на член 5, параграф 7 и член 6, параграф 3 от Шеста директива, подлежи на облагане с ДДС за вътрешните си доставки във връзка със строежа на сгради за своя сметка с оглед последваща продажба, да има право само на частично приспадане на ДДС за общите разходи на строителното предприятие, предвид факта, че съгласно ДДС законодателството на държавата-членка последващата продажба на недвижимия имот е освободена от ДДС на основание на член 28, параграф 3, буква б) от Шеста директива за ДДС във връзка с точка 16 от приложение Е?

(<sup>1</sup>) Шеста директива на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

**Преюдициално запитване, отправено от Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Гърция) на 28 април 2008 г. — Maria Kastrinaki/Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis АСНЕРА**

(Дело C-180/08)

(2008/C 171/38)

Език на производството: гръцки

#### Преращаща юрисдикция

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Гърция)

#### Страни в главното производство

Ищец: Maria Kastrinaki

Ответник: Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis АСНЕРА

#### Преюдициални въпроси

- 1) „Когато гражданин на държава-членка е бил нает от публичноправно юридическо лице, позовавайки се на документ за официална квалификация, който като такъв попада в приложното поле на Директива 89/48/ЕИО, и упражнява регламентирана професия в приемащата държава-членка въз основа на частноправен трудов договор за неопределено време, като от гледна точка на степен и на възнаграждение неговата кариера се е развивала в съответствие с посочения документ, имат ли впоследствие компетентните органи възможност, по смисъла на разпоредбите на членове 1, 2, 3 и 4 от посочената директива, тълкувани в светлината на членове 149 и 150 от Договора за създаване на Европейската общност, да го изключат от упражняването на неговите професионални права поради невъзможност за признаване на академичната равностойност на документа, на който той се позовава, за да го класират в съответстващи на този документ

длъжностна категория и степен с оглед на възнаграждението, с единствен мотив, че документът е бил издаден от орган на държавата-членка по произход, но в края на образованието, част от което по силата на договор за франчайзинг е било осъществено в приемащата държава-членка и то в образование, което свободно развива дейност, но което не е признато в нея като учебно заведение по силата на обща разпоредба на националното законодателство.“

- 2) „Имат ли компетентните органи възможност, по смисъла на разпоредбите на Директива 89/48/ЕИО, както е транспонирана в гръцкия правен ред с Междуправителствено решение № А4/4112/247/1992, тълкувани в светлината на член 39, параграф 1, на член 40, параграф 1, на член 43, на член 47, параграф 1, на член 49 ЕО и на член 55 от Договора за създаване на Европейската общност, да изключат гражданин на държава-членка, нает на работа от публичноправно юридическо лице въз основа на частноправен трудов договор за неопределено време, получил разрешение да упражнява професия по смисъла на разпоредбите на Директива 89/48/ЕИО, както е транспонирана в гръцкия правен ред с горепосоченото Междуправителствено решение, от упражняването на произтичащи от това разрешение негови професионални права, с мотива, че академичната равностойност на неговия документ за образование не е била призната?“

**Преюдициално запитване, отправено от Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Гърция) на 28 април 2008 г. — Maria Kastrinaki/Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis АСНЕРА**

(Дело C-186/08)

(2008/С 171/39)

Език на производството: гръцки

### Препращаща юрисдикция

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

### Страни в главното производство

Ищец: Maria Kastrinaki

Ответник: Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis АСНЕРА

### Преюдициални въпроси

„Дали компетентните органи могат, по смисъла на разпоредбите на Директива 89/48/ЕИО, както е транспонирана в гръцкия правен ред с междуправителствено решение № А4/4112/247/1992, тълкувани в светлината на член 39, параграф 1, на член 40, параграф 1, на член 43, на член 47, параграф 1, на член 49 и член 55 от Договора за създаване на Европейската общност, да

откажат развитието на кариерата, от гледна точка на степента и на възнаграждението, вследствие на назначаването като държавен служител на шатна длъжност, за която се изисква университетско образование, и с възнаграждение в съответен размер, на гражданин на държава-членка, титуляр на документ, който попада в приложното поле на Директива 89/48/ЕИО, който работи за публичноправно юридическо лице въз основа на частноправен трудов договор за неопределено време, и който, от една страна, е получил от компетентните органи на държавата-членка по произход разрешение да се позовава на документа за професионална квалификация, и от друга страна, е получил от компетентните органи на приемащата държава-членка разрешение да упражнява професия според разпоредбите на Директива 89/48/ЕИО, както е транспонирана в гръцкия правен ред с горепосоченото съвместно междуправителствено решение № А4/4112/247/1992, и всичко това — поради мотива, че не е възможно признаването и на академичната равностойност на университетския документ на държавата-членка по произход, след като част от образованието е била осъществена, по силата на договор за франчайзинг, в приемащата държава-членка в частна образователна структура, която не е призната от тази държава-членка като учебно заведение?“

**Иск, предявен на 7 май 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Нидерландия**

(Дело C-190/08)

(2008/С 171/40)

Език на производството: нидерландски

### Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: г-н Condou-Durande и R. Troosters)

Ответник: Кралство Нидерландия

### Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приело законовите, подзаконовите и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2004/83/ЕО <sup>(1)</sup> на Съвета от 29 април 2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила или във всеки случай, като не е уведомила Комисията за тях, Кралство Нидерландия не е изпълнило задълженията си по тази директива,

— да бъде осъдено Кралство Нидерландия да заплати съдебните разноски.